

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Sky lanterns s.r.o.,
se sídlem Jaurisova 515/4, Praha – Michle,
zastoupený JUDr. Ludvíkem Ševčíkem, ml.,
se sídlem Kobližná 19, Brno,

proti

žalovanému

Česká obchodní inspekce,
se sídlem Štěpánská 15, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2014, č. j. ČOI
78562/14/O100/1000/13/14/Ber/Št,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Základ sporu

1. Žalobci byla rozhodnutím Ředitele inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a Hl. m. Prahy ze dne 17. 16. 2014, č. j. 10/1476/13/34, uložena pokuta ve výši 50 000 Kč za správní delikt podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. 12. 2013, dále jen („zákon o ochraně spotřebitele“). Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž zamítavě rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
2. Žalobce se správního deliktu dopustil jako prodávající tím, že na internetových stránkách svého obchodu www.lampionystesti.eu v blíže nezjištěné době, minimálně v době kontroly jejich obsahu dne 9. 8. 2013, uváděl údaj certifikace a pod ním logo Slovenské asociace pro elektronický obchod (dále též jako „Asociace“ nebo jen „SAEC“) „SAEC - bezpečným nákup“, ačkoliv oprávnění uvádět toto logo nezískal. V jednání žalobce Česká obchodní inspekce, inspektorát Středočeský a hl. m. Prahy (dále též jako „správní orgán prvního stupně“) spatřovala správní delikt podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, neboť žalobce porušil zákaz používání nekalých obchodních praktik podle § 4 odst. 3 zákona, a to užitím klamavé obchodní praktiky podle písmene b) přílohy 1 k zákonu o ochraně spotřebitele.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Podanou žalobou žalobce vytýká napadenému rozhodnutí nezákonnost a nepřezkoumatelnost. Žalobce jako první žalobní námitku namítá, že svým jednáním nenaplnil, a ani naplnit nemohl, skutkovou podstatu správního deliktu popsaného v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Napadené rozhodnutí se podle názoru žalobce nevypořádalo s namítanými vadami a nedostatky, jak byly uvedeny v odvolání, žalovaný se zejména nevypořádal s žalobcem namítanou skutečností, že rozhodnutí prvostupňového správního orgánu není přezkoumatelné, a to z toho důvodu, že správní orgán upozorňuje pouze na to, že v blíže nezjištěné době uváděl žalobce na webových stránkách www.lampionystesti.eu údaj certifikace logo Slovenské asociace pro elektronický obchod, nicméně již nepředkládá žádný důkaz, který tuto skutečnost dokládá. Má za to, že tím bylo současně porušeno jeho právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2000 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“).
4. Žalobce namítá, že v projednávané věci svým jednáním ani opomenutím nemohl naplnit skutkovou podstatu správního deliktu, neboť zde není dána materiální škodlivost jeho jednání či opomenutí. Správní orgán prvního stupně se touto skutečností zabýval pouze okrajově, žalovaný se omezil na to, že se ztotožnil se závěrem prvostupňového orgánu, když konstatoval, že u českého spotřebitele se jedná o údaj způsobilý vyvolat u něj pozitivní dojem, přičemž je nerozhodné, že SAEC je označení pro slovenský internetový prodej. To žalobce považuje za zcela nedostatečné. Žalobce má za to, že zjištění jaké autority používá SAEC mezi českými spotřebiteli, nebo zda vůbec vědí o existenci takové organizace, a jsou obeznámeni s předmětem její činnosti, je podstatné pro konstatování, zda byla naplněna materiální stránka předmětného deliktu. Žalobce již v průběhu správního řízení formuloval pochybnosti, zda označení SAEC je možné pojímat jako značku jakosti, má za to, že touto problematikou se správní orgán zabýval nedostatečně.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Žalobce je přesvědčen, že nelze tvrdit, že českého spotřebitele dokáže ovlivnit zaručení bezpečného nákupu na území Slovenské republiky.

5. V další žalobní námitce žalobce namítá, že předmětná skutková podstata vyžaduje, aby došlo k neoprávněnému používání tedy nikoliv neoprávněnému užití; jedná se tedy o činnost dlouhodobého charakteru a není možné, aby správní orgán z jediného nahlédnutí na webové stránky účastníka zjistil toto dlouhodobější používání či dokonce vzal toto za prokázané.
6. V další žalobní námitce žalobce uvedl, že žalovaný postupoval v rozporu se základními zásadami správního trestání, neboť v řízení nebyl proveden žádný důkaz, který by prokazoval, že se žalobce dopustil jednání či opomenutí, které je mu kladeno za vinu. S odkazem na čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a navazující judikaturu Nejvyššího správního soudu, žalobce vyslovil přesvědčení, že v rámci správního řízení nemůže být žalobci uložena sankce v důsledku jeho neaktivity v procesu navrhování a označování důkazních prostředků, naopak je to správní orgán, který je povinen jednání či opomenutí subjektu, který má být sankcionován, prokázat. Žalobce není a nemůže být povinen se v řízení sebe obviňovat.
7. V další žalobní námitce žalobce namítl, že výše uložené sankce je nedůvodná a byla vyměřena v rozporu se zásadou proporcionality správního trestání, výše sankce je pro žalobce likvidační, v roce 2014 nevykonával žádnou ekonomickou činnost, správní orgán si nikterak neověřil majetkové poměry žalobce, neprovedl dostatečné šetření a žalobci uložil pokutu v nepřiměřené výši.
8. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Jak žalovaný uvedl, zjištění správního orgánu je podloženo důkazy obsaženými ve spise, zejména vytištěnými internetovými stránkami provozovanými žalobcem, které byly načteny a zálohovány při kontrole dne 9. 8. 2013. Listy s vytištěnými předmětnými internetovými stránkami obsahujícími logo Slovenské asociace pro elektronický obchod byly zaslány žalobci jako příloha oznámení o provedené kontrole ze dne 12. 8. 2013. Žalobce byl v průběhu správního řízení informován o všech úkonech učiněných žalovaným a zjištěných skutečnostech, a byl vyzván, aby navrhl a předložil důkazy na svoji obhajobu, zejména, aby doložil, že logo užívá oprávněně, což se nestalo.
9. Žalovaný dále uvedl, že Slovenská asociace pro elektronický obchod působí na Slovensku, nicméně samotné vyobrazení loga uvozené nápisem certifikace, které se skládá ze znaků a zkratky názvu organizace: SAEC a výrazného nápisu „bezpečný nákup“, je způsobilé u spotřebitele vzbudit dojem, že se jedná o internetový obchod, který byl prověřen organizací, které logo náleží, a proto by nákup na něm měl být bezpečný. Od takového obchodu lze očekávat, že bude dodržovat právní předpisy a pravidla poctivého obchodního styku. Jak dále žalovaný vysvětlil, pokud by se spotřebitel rozhodl informovat o organizaci, jíž logo náleží, pak by zjistil, že se skutečně jedná o existující organizaci, která má za cíl sdružovat prověřené internetové prodejce. Logo je vytvořené za účelem odlišení prověřených internetových obchodů od ostatních, a lze je proto považovat za značku jakosti ve smyslu ustanovení písm. b) přílohy číslo 1 k zákonu o ochraně spotřebitele.
10. Žalovaný dále vyjádřil názor, že z formulace zákonného ustanovení nelze vyvozovat, že by se mělo jednat o děj dlouhodobějšího charakteru, a rovněž je podle názoru žalovaného nutné vzít v úvahu i druhý význam slova používat, a sice že se jedná o děj opakovaný, tedy že žalobce používal neoprávněně logo „SAEC - bezpečný nákup“ vůči všem spotřebitelům,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

kteří navštívili příslušné internetové stránky, na kterých jim bylo nabízeno k prodeji zboží. Žalovaný dále vyjádřil názor, že pokuta ve výši 50 000 Kč s možností požádat o její úhradu ve splátkách, není, vzhledem k tomu, že žalobce je právnickou osobou se základním kapitálem 200 000 Kč, sama o sobě likvidační. Žalobce v průběhu správního řízení žádné doklady o svých majetkových poměrech a své špatné ekonomické situaci nedoložil, v elektronické verzi sbírky listin obchodního rejstříku nejsou uloženy žádné účetní závěrky, ze kterých by bylo možno získat přehled o ekonomické situaci žalobce.

III.

Posouzení žaloby

11. Z obsahu správního spisu se podává, že dne ne 2. 7. 2013, byl správnímu orgánu prvního stupně zaslán podnět Slovenskou asociací pro internetový obchod, upozorňující na možnou nekalou klamavou praktiku internetového obchodu – žalobce. Asociace upozornila správní orgán prvního stupně, že v uplynulých dnech se na ni obrátili potencionální zákazníci z řad fyzických osob, kteří chtěli využít nabídku internetového obchodu žalobce, a ověřovali si, zda internetový obchod žalobce je skutečně držitelem certifikátu „SAEC - bezpečný nákup“. Žalobce však uvedenou asociaci nikdy o certifikaci nepožádal a také mu tento certifikát udělen nebyl. Jak však bylo následným šetřením zjištěno, na internetových stránkách žalobce bylo neoprávněně umístěno logo certifikátu. Asociace upozornila správní orgán prvního stupně na možné naplnění skutkové podstaty klamavé obchodní praktiky, neboť žalobce zřetelně deklaroval všem návštěvníkům internetového obchodu, že jeho obchod je držitelem certifikátu „SAEC - bezpečný nákup“, ačkoliv ve skutečnosti držitelem tohoto certifikátu není, a tak záměrně uvádí potencionální zákazníky v omyl.
12. Ve spise jsou založeny internetové stránky z obchodu (e-shopu) žalobce, z nichž se podává, že žalobce skutečně používal logo „SAEC - bezpečný nákup“.
13. Česká obchodní inspekce inspektorát Středočeský a Hlavní město Praha dne 12. 8. 2013, pod č. j. ČOI 91502/13/1000, oznámila žalobci provedenou kontrolu a vyzvala jej k doložení skutkového stavu. Jak je uvedeno v tomto oznámení ČOI, inspektorát Středočeský a Hlavního města Praha, provedla kontrolu internetového obchodu na webových stránkách [www. lampionystesti.eu](http://www.lampionystesti.eu). Bylo zjištěno, že žalobce zde uvádí logo Slovenské asociace pro elektronický obchod „SAEC - bezpečný nákup“. Žalobce byl podle § 11 písm. b) a d) zákona č. 552/1991 Sb. o státní kontrole, vyzván k podání vysvětlení a předložení dokladů potvrzujících, že Slovenskou asociací pro elektronický obchod byl žalobci udělen tento certifikát a zároveň, aby byla sdělena doba platnosti certifikace.
14. Žalobce uvedl dne 12. 8. 2013, že požadované dokumenty nemá k dispozici.
15. Následně dne 11. 9. 2013 správní orgán prvního stupně zaslal žalobci dodatek k oznámení o provedené kontrole, s tím že provedenou kontrolou internetového obchodu bylo zjištěno, že se žalobce dopouští jednání spočívajícího v porušení zákazu používání nekalých obchodních praktik podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, a to užitím klamavé obchodní praktiky podle písm. b) přílohy číslo 1 k zákonu o ochraně spotřebitele, a to právě uváděním loga Slovenské asociace pro elektronický obchod, ačkoliv oprávnění uvádět toto logo žalobce jako prodávající nezískal. Žalobce byl upozorněn, že den doručení tohoto dopisu je zároveň dnem seznámení kontrolované osoby s jeho obsahem podle § 16 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, s tím, že jako kontrolovaná osoba má ve smyslu

§ 17 tohoto zákona právo podat písemné a zdůvodněné námitky a to ve lhůtě pěti dnů ode dne seznámení se s tímto dopisem.

16. Příkazem vydaným Českou obchodní inspekcí inspektorátem Středočeským a Hlavní město Praha dne 8. 4. 2014, č. j. 10/1476/13/P/34, byla žalobci uložena pokuta ve výši 50 000 Kč za správní delikt popsany pod bodem I. tohoto rozsudku. Z odůvodnění uvedeného rozhodnutí se podává, že správní orgán prvního stupně vzal za prokázané, že žalobce minimálně v době kontroly obsahu internetových stránek dne 9. 8. 2013 na nich uváděl logo Slovenské asociace pro elektronický obchod „SAEC - bezpečný nákup“. Existenci oprávnění uvádět dané logo správnímu orgánu nedoložil a v reakci na výzvu správního orgánu uvedl, že požadované dokumenty k dispozici nemá. Popsaným jednáním se žalobce podle závěrů správního orgánu prvního stupně, jako prodávající dopustil správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, neboť porušil zákaz používání nekalých obchodních praktik. Správní orgán dospěl k závěru, že žalobce může ze svého jednání profitovat, neboť logo s textem „bezpečný nákup“, může ve spotřebiteli vyvolat dojem toho, že se jedná o internetový obchod schválený, tj. že nehrozí riziko komplikací při dodání zboží, popřípadě při uplatňování práv garantovaných spotřebiteli zákonem.
17. Žalobce podal proti příkazu odpor dne 17. 4. 2014 s tím, že uložená sankce je zjevně nepřiměřená porušení povinností, když v minulosti společnost za obdobná nebo jakákoliv jiná protizákonná jednání trestána nebyla.
18. Podaný odpor pak žalobce dále doplnil, kdy namítl, že v projednávané věci nebyla naplněna skutková podstata správního deliktu, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je neúplné, nepodložené a nepřezkoumatelné. Žalobce trval na tom, že jeho jednání nebylo způsobilo ovlivnit rozhodování spotřebitelů, neboť prokazatelně se jeho e-shop zaměřuje výhradně na zákazníky v České republice, pro které z povahy věci nebude garance ze strany slovenské asociace relevantní, v tom smyslu, že by právě kvůli této garanci zvolili e-shop žalobce. Žalobce vyslovil názor, že k tomu, aby mu jednání mohlo být kladeno k tíži, musel by správní orgán prokázat, že aktivně působil na území Slovenské republiky, zde vyhledával zákazníky, a to protože na území Slovenské republiky se působnost Asociace vztahuje. Žalobce dále namítl, že výše uložené sankce je nedůvodná, správní orgán měl při stanovení výše sankce vzít potaz závažnost deliktu i případnou známost internetového obchodu na trhu, měl rovněž zvážit tu skutečnost, že poskytovatel garance působí na území Slovenské republiky, kde žalobce aktivně nevystupuje a zákazníci nevyhledává.
19. Vzhledem k tomu, že žalobce podal proti vydanému příkazu včasný odpor, byl vydaný příkaz zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení. Sdělením ze dne 6. 5. 2014 informoval žalobce, že podklady potřebné pro rozhodnutí jsou shromážděny, rozhodnutí bude vydáno po uplynutí 10 dnů od doručení uvedeného sdělení s tím, že žalobce byl poučen, že jako účastník řízení je oprávněn navrhnout důkazy, popřípadě činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko k předmětu řízení.
20. Správní orgán prvního stupně následně vydal dne 17. 6. 2014, pod č. j. 10/1476/13/34, rozhodnutí o uložení pokuty, již byla žalobci uložena pokuta 50 000 Kč za správní delikt popsany pod bodem I. tohoto rozsudku.
21. Jak se podává z uvedeného rozhodnutí, správní orgán vzal z internetových stránek provozovaných žalobcem za prokázané, že žalobce na uvedených internetových stránkách

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

v blíže nezjištěné době, minimálně v době kontroly jejich obsahu dne 9. 8. 2013 uváděl logo Slovenské asociace pro elektronický obchod „SAEC - bezpečný nákup“. Náhledem na seznam obchodů certifikovaných Slovenskou asociací pro elektronický obchod bylo zjištěno, že žalobce se na daném seznam nenachází. Žalobce byl vyzván k tomu, aby případně přidělení certifikátu doložil, což však neučinil. Správní orgán konstatoval, že žalobce nijak nezpochybňoval vlastní zjištění správního orgánu ohledně uvádění předmětného loga na svých internetových stránkách. Správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že v daném případě se jedná o správní delikt ohrožovací, u nějž postačuje pouhé ohrožení chráněného zájmu, což v daném případě bylo naplněno, neboť Logo s textem „bezpečný nákup“ mohlo ve spotřebiteli vyvolat dojem, že se jedná o schválený internetový obchod, a nehrozí riziko komplikací při dodání zboží, popřípadě při uplatňování práv garantovaných spotřebiteli zákonem. Správní orgán prvního stupně vyjádřil rovněž přesvědčení, že otázka známosti internetového obchodu žalobce je v dané věci nepodstatná. Pokud jde o namítaný likvidační dopad pokuty, správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že žalobce neupřesnil, jakým způsobem by uložená pokuta dopadla do jeho majetkových poměrů, má za to, že zjišťovat majetkové poměry účastníka řízení nebylo v projednávané věci nutné, neboť pokuta nebyla vyměřena ve výši, která by pro pachatele správního deliktu mohla mít nepřipustný likvidační charakter.

22. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalobce podal dne 2. 7. 2014 odvolání, ve kterém zopakoval svoji argumentaci v tom smyslu, že se nezákonného jednání nedopustil, respektive nemohl svým jednáním naplnit skutkovou podstatu správního deliktu. Upozornil na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí s tím, že správní orgán nepředložil žádný relevantní důkaz, kterým by doložil jednání či opomenutí žalobce, dále dospěl k závěru, že použití loga slovenské asociace nemohlo ovlivnit chování spotřebitelů na českém trhu. V poslední řadě pak namítl likvidační výši uložené pokuty. O podaném odvolání pak rozhodl napadeným rozhodnutím žalovaný.
23. Městský soud v Praze (dále též jako „městský soud“ nebo jen „soud“) přezkoumal žalobu v rozsahu uplatněných žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
24. Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí, nepokládá ji městský soud za důvodnou.
25. Podle § 68 odst. 3 zákona, *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*
26. Žalobce spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v tom, že žalovaný nepředkládá žádný důkaz, kterým by doložil tvrzení o spáchaném jednání. Žalobní námitka je v přímém rozporu s obsahem správního spisu, neboť v něm je založen výtisk internetových stránek žalobce (nabídky jeho e-shopu), s údajem: certifikace „SAEC - bezpečný nákup“. Výpisy byly pořízeny dne 9. 8. 2013. Tento výpis je nepochybně listinným důkazem, kterým správní orgány prokazují jednání žalobce. Nad rámec toho, je třeba doplnit, že žalobce v průběhu správního řízení a v podané žalobě nikdy nezpochybnil použití uvedeného loga, jím zaujatá argumentace směřuje k vyvrácení tvrzené protiprávnosti tohoto jednání. Skutek sám, však žalobce nečinil sporným. Nad rámec uvedeného městský soud dále uvádí, že za nesrozumitelné rozhodnutí lze považovat zejména rozhodnutí, jehož výrok je vnitřně rozporný, u něhož existuje rozpor mezi

výrokem a jeho odůvodněním apod., jak plyne například z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2005, č. j. 3 Ads 21/2004-55. V posuzovaném případě odůvodnění odpovídá výroku rozhodnutí a žalobce mohl z rozhodnutí seznat, za jaké jednání byl postižen a jaká je právní kvalifikace tohoto jednání.

27. Podle § 36 odst. 3 správního řádu, *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí*. Jak soud shora konstatoval, žalobce byl upozorněn na možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (viz bod 19 rozsudku). V řízení o odvolání, již nebyly obstarány a provedeny žádné další důkazy, k nimž by bylo namístě se vyjadřovat; k porušení práv žalobce v řízení tedy nedošlo.
28. Stěžejní žalobní námitkou je absence protiprávnosti jednání žalobce. Žalobce má za to, že jeho jednání nenaplnuje skutkovou podstatu správního deliktu a nedosahuje nezbytné úrovně společenské škodlivosti.
29. V první řadě je nutno připomenout, že zákonná úprava je výsledkem implementace směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům. Podle čl. 6 písm. c) Směrnice, *obchodní praktika je považována za klamavou, pokud obsahuje nesprávné informace, a je tedy nepravdivá, nebo pokud jakýmkoli způsobem, včetně celkového předvedení, uvádí nebo je schopná uvést průměrného spotřebitele v omyl ve vztahu k jednomu nebo k více z níže uvedených bodů, i když informace jsou věcně správné, což v obou případech vede nebo může vést k rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci, které by jinak neučinil: rozsah závazků obchodníka, motivy pro obchodní praktiku a podstata prodejního postupu, prohlášení nebo symbol týkající se přímého nebo nepřímého sponzorování nebo schválení obchodníka nebo produktu*;
30. Podle § 4 odst. 3 zákona na ochranu spotřebitele, *užívání nekalých obchodních praktik při nabízení nebo prodeji výrobků, při nabízení nebo poskytování služeb či práv se zakazuje. Nekalé jsou zejména klamavé a agresivní obchodní praktiky*.
31. Podle písm. b) přílohy 1 k zákonu, *obchodní praktiky jsou vždy považovány za klamavé, pokud podnikatel neoprávněně používá značku jakosti nebo jiné obdobné označení*.
32. Podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona *výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel se dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik*.
33. Z výslovného znění ustanovení § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele vyplývá, že nekalou praktikou je zejména praktika klamavá a z ustanovení § 5 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele pak vyplývá, že klamavou obchodní praktikou je vždy praktika, která je uvedena v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Uvedený závěr je zcela v souladu s právním názorem, vyjádřeným Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 23. 10. 2014, č. j. 7 As 110/2014-52, ve kterém se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou posuzování obchodní praktiky uvedené v příloze č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele se závěrem, že správní orgán nemusí posuzovat dopad použité praktiky na ekonomické chování průměrného spotřebitele. Pro naplnění skutkové podstaty je rovněž nepodstatné, zda jednání obchodníka dosahuje vyšší míry společenské škodlivosti, není ani nezbytné, aby ke škodlivému následku - tedy porušení práv spotřebitele - došlo. Skutková podstata správního deliktu je naplněna již tím, že podnikatel neoprávněně používá značku jakosti.

34. V kontextu citovaného čl. 6 Směrnice, půjde o jednání, které je způsobilé průměrného spotřebitele uvést v omyl, jež může ovlivnit jeho rozhodování v rámci jím uzavíraných obchodů. Konkrétně jednání podnikatele vykazuje dojem vyšší spolehlivosti v poskytovaných službách. Právě uvedeného jednání se žalobce dopustil. Na svých internetových stránkách, nabízejících zboží, uvedl nadpis: certifikace a pod ním logo „SAEC - bezpečný nákup“, ačkoli mu certifikát Slovenské asociace pro elektronický obchod udělen nebyl.
35. Jednání žalobce bylo způsobilé vzbudit u průměrného spotřebitele dojem, že žalobce dosáhl jakéhosi nadstandartního ocenění svých služeb a konkrétní nezávislý subjekt garantuje spotřebitelům bezpečnost realizovaných nákupů. Žalobce však žádným certifikátem nedisponoval, uveřejněná informace byla nepravdivá a žalobce svým jednáním porušil zákaz používání nekalých obchodních praktik a skutkovou podstatu správního deliktu tím naplnil.
36. Na tomto závěru nic nemění, ani skutečnost, že certifikát „SAEC - bezpečný nákup“ uděluje slovenská společnost. V rozsudku ze dne 23. 10. 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru o nutnosti extenzivního výkladu pojmu „obchodního rozhodnutí“ užitého v § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, jak uvádí: *„např. má-li spotřebitel zájem o koupi fotoaparátu a vypraví se do obchodu, kde od svého záměru upustí, jelikož zjistí, že za uvedenou cenu je dostupný pouze v případě, že se přihlásí do fotografického kurzu, pak lze v daném případě podle Evropské komise identifikovat tři rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci: rozhodnutí o koupi, rozhodnutí o cestě do obchodu a rozhodnutí daný produkt nekoupit. Podle Evropské komise tedy spotřebitel nemusí uskutečnit nákup, aby učinil rozhodnutí o obchodní transakci ve smyslu citované směrnice. Evropská komise v pokynech popisuje také rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci, která nastanou až po koupi produktu či uzavření smlouvy o poskytování služby. Jedná se např. o rozhodnutí, která souvisí s uplatněním smluvních práv spotřebitele, jako je právo na odstoupení, právo na vypovězení smlouvy o poskytování služeb nebo právo vyměnit produkt či přejít k jinému obchodníkovi.[...] v souladu účelem citované směrnice může být jednání obchodníka hodnoceno jako nekalé, přestože se neuskutečnilo v rámci smluvního vztahu. Podstatným rysem nekalosti obchodní praktiky však je, že takové jednání výrazně zhoršilo, nebo mohlo zhoršit, svobodnou volbu nebo chování spotřebitele, čímž způsobilo, nebo mohlo způsobit, že spotřebitel učinil rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil.“*
37. V rozsudku ze dne 22. 2. 2017, č. j. 3 As 35/2016 - 41, pak Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedená východiska shledal, že i „kliknutí“ na hypertextový odkaz vedoucí na webové stránky obsahující informace o cenách nabízených výrobků na základě informačního elektronického zpravodaje, lze považovat za „obchodní rozhodnutí“ ve smyslu § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.
38. Na to navazuje i žalobcem namítané porušení zákazu sebeobviňování. Je nepochybné, že zásada zákazu sebeobviňování, vyplývající např. z čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod užije též v řízení o správních deliktech (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 18. 2. 2010, sp. zn. I. ÚS 1849/08). Porušení uvedené zásady však v projednávané věci Městský soud v Praze neshledává, skutkový stav byl zjištěn na základě důkazů, opatřených správním orgánem prvního stupně tj. obsahem internetových stránek žalobce a zjištěním, že žalobce není veden v seznamu subjektů oprávněných používat logo „SAEC - bezpečný nákup“; v souladu s § 36 odst. 1 a § 36 odst. 3 správního řádu, bylo žalobci umožněno, aby ve věci navrhl důkazy a vyjádřil se před vydáním rozhodnutí, to že žalobce aktivně

neprokazoval, že jedná v souladu se zákonem, mu nebylo přičítáno k tíži; v rozhodnutí správního orgánu našel odraz skutkového stavu v rozsahu, jakým byl správním orgánem zjištěn. Žalobce nebyl žádným způsobem nucen k sebeobviňování, správní orgán prvního stupně jej pouze vyzval, aby přidělení certifikátu doložil. Nad rámec uvedeného nutno konstatovat, že po celou dobu správního řízení a ani v podané žalobě, žalobce netvrdí, že disponoval oprávněním používat logo „SAEC - bezpečný nákup“.

39. Pokud jde o namítanou nesprávnou interpretaci slova „používá“, které, jak argumentuje žalobce, vyžaduje dlouhodobou činnost, má městský soud za to, že názor zastávaný žalobcem není správný. Jak městský soud již shora vysvětlil, podstata deliktního jednání žalobce spočívá v tom, že, aniž by k tomu byl oprávněn, na svých internetových stránkách nabízejících na prodej zboží, uvedl logo „SAEC - bezpečný nákup“ a tím mohl ovlivnit každého ze spotřebitelů, který tyto stránky navštívil v jeho obchodním rozhodnutí, neboť použité logo bylo způsobivé vzbudit dojem vyšší kvality nabízených služeb e-shopu, garantované nezávislým subjektem, oproti jiným prodejcům. Právě možnost neomezeného počtu případných nakupujících, kteří stránky navštívili, naplňuje podmínku mnohosti případů predikovanou použitím nedokonavého tvaru slovesa, od případu jedinečného, vyvolaného konkrétním, ojedinělým jednáním.
40. Městský soud v Praze k poslední žalobcově námitce předesílá, že individualizace správní sankce je konstantně vynucována judikaturou Nejvyššího správního soudu. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008-133, „správní orgán ukládající pokutu za jiný správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele *tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.* Jak je dále uvedeno v citovaném usnesení: „*správní orgán se tedy nebude muset při ukládání pokuty za jiné správní delikty, u nichž zákon neupravuje zvláštní kritérium v podobě osobních a majetkových poměrů pachatele, zabývat podrobným zjišťováním těchto poměrů tam, kde bude s ohledem na výši do úvahy přicházející pokuty a na základní poznatky o osobě pachatele, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení, zřejmé, že nehrozí existenční ohrožení pachatele či jeho podnikání. Naopak tam, kde si závažnost spáchaného deliktu či další relevantní okolnosti vyžadují v rámci rozmezí, které zákon pro daný delikt předpokládá, takovou intenzitu sankce, že nebude možné riziko likvidačního působení pokuty na osobu pachatele bez dalšího vyloučit, bude nutné, aby se správní orgán zjišťováním osobních a majetkových poměrů pachatele důkladněji zabýval a přihlédl k nim do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do jeho majetkové sféry, nikoli však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky. Správní orgán by měl přitom hodnotit osobní a majetkové poměry pachatele správního deliktu ke dni svého rozhodování, nikoliv k okamžiku spáchání deliktu.*“
41. Podle § 24 odst. 10 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele, *za správní delikt se uloží pokuta do 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) a b), odstavce 4, odstavce 7 písm. a), e), b) a odstavce 9.* Žalobci hrozilo uložení pokuty ve výši až 5 000 000,-Kč, žalobce je právnickou osobou, již byla pokuta uložena skutečně v minimální výši. Samotný žalobce se v průběhu řízení nevyjádřil ke svým majetkovým poměrům a neupozornil správní orgány na možný likvidační dopad uložené pokuty, ani v rámci žalobní námítky žalobce svými majetkovými poměry nijak neargumentuje. Za této situace Městský soud v Praze neposoudil ani poslední z žalobních námitek jako důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

42. Městský soud v Praze nepokládá za důvodnou žádnou z uvedených žalobních námitek. Žalobu proto podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
43. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., ve věci plně úspěšnému žalovanému náleží právo na náhradu nákladů řízení, které platil. Ve smyslu § 60 odst. 3 s.ř.s. žalovanému však nad rámec jeho úřední činnosti náklady řízení nevznikly a soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. března 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

